

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 6 marca 2017 roku

w przedmiocie

sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. J. G.

Sędziowie: r. pr. A. J. (sprawozdawca)

r. pr. M. W.

Protokolant: apl. radc. M. P.

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym zażalenia obwinionego radcy prawnego D. S. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 18 stycznia 2017 roku, sygn. akt R.D. 58/16, w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt R.D. 58/16 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S.:

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z dnia 25 lutego 2016 r., ze zm.) w zw. z art. 437 § 1, art. 433 § 1 w zw. z art. 427 § 1, art. 459 § 2, art. 465 § 1 i 2 i art. 105 § 1 i 4 k.p.k. utrzymuje w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 18 stycznia 2017 roku, sygn. akt R.D. 58/16, o sprostowaniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt R.D. 58/16 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S.,

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z dnia 25 lutego 2016 r., ze zm.) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 907,80 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

Zażaleniem z dnia 30 stycznia 2017 r. obwiniony radca prawny D. S. zaskarżył w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. M. M. z dnia 18 stycznia 2017 roku, sygn. akt R.D. 58/16, w sprawie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt R.D. 58/16 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S. i wniósł o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący radca prawny przyznał wprawdzie, że poprawienie oczywistego błędu w dacie w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów jest kalendarzowo rozsądne i zasadne, jednakże okoliczność ta jest bez znaczenia, gdyż postanowienie o sprostowaniu zamierza zmienić błędnie formalnie i merytorycznie postanowienie zastępcy rzecznika M. M. o przedstawieniu zarzutów, które powinno pochodzić od Rzecznika Dyscyplinarnego a nie od jego zastępcy i dlatego jest wadliwe.

Bez znaczenia jest użycie czerwonej pieczętki „Rzecznik Dyscyplinarny” z podaniem jego adresu albowiem postanowienie pochodzi od zastępcy Rzecznika.

Zdaniem skarżącego Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego nie jest organem samorządu radców prawnych i samodzielnie w ramach własnych kompetencji nie może poprawić oczywistej pomyłki we „własnym” postanowieniu bo nie miał prawa go wydać niezależnie od daty wydania postanowienia sygnowanego jako postanowienie zastępcy. Organem samorządu na podstawie ustawy o radcach prawnych jest wybierany przez zgromadzenie okręgowej izby radców prawnych rzecznik dyscyplinarny, który może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców. Czynności zastępcy rzecznika wykonywane są więc w imieniu Rzecznika a nie jako samodzielny organ.

Jako podstawę prawną wniesionych w ten sposób zarzutów radca prawny przytoczył art. 42 ust. 1, 50 ust. 4 pkt 4 i 54¹ ustawy o radcach prawnych.

Wskazał przy tym, że co prawda w art. 60 pkt 9a ustawy o radcach prawnych jest upoważnienie dla Krajowej Rady Radców Prawnych do określenia zasad działania zastępców rzecznika ale uprawnienia te nie mogą być szersze niż ustalone w ustawie. Czyli, zdaniem radcy prawnego, nie jest to delegacja do wydania wewnętrznego dokumentu wychodzącego poza ramy ustalone w ustawie.

W ustawie o radcach prawnych tylko w jednym przypadku wymieniono czynność jaką może wykonać zastępca rzecznika dyscyplinarnego. Jest to art. 68(1), który wskazuje podmioty uprawnione do złożenia wniosku o ukaranie.

Skarżący radca prawny twierdzi też, iż nie znalazł w aktach sprawy dokumentu, który mógłby uznać za prośbę Rzecznika Dyscyplinarnego do Pani M. M. o pomoc. Ustawa o radcach prawnych nie mówi o pełnomocnictwie rzecznika dla zastępcy ale działaniu ich jako pomocników.

Wobec tego zdaniem skarżącego radcy prawnego postanowienie wydane przez osobę, która nie jest organem samorządu radców prawnych powinno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego i w tym stanie rzeczy zażalenie uważa za zasadne.

Ponadto zdaniem skarżącego sprawa jest błaha i w tej sytuacji zażalenie nie powinno trafić do sądu dyscyplinarnego, gdyż racjonalniejsze byłoby aby w takich formalnych sprawach organem II instancji był Główny Rzecznik Dyscyplinarny.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 r., sygn. akt R.D. 58/16, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. M. M. sprostowała z urzędu oczywistą omyłkę pisarską w wydanym przez siebie postanowieniu z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt R.D. 58/16 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S. w ten sposób, że w miejsce błędnie wpisanej w tym postanowieniu daty 5 stycznia 2016 r. postanowiła wpisać datę 5 stycznia 2017 r., co uzasadniła oczywistością omyłki spowodowanej nieuwagą, a sama omyłka jest widoczna na pierwszy rzut oka w kontekście używania prawidłowej daty 5 stycznia 2017 r. w treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów i podpisania tego postanowienia w dacie 5 stycznia 2017 r. przez obwinionego radcę prawnego.

W dniu 26 września 2015r. Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. – radca prawny A. W., wydał zarządzenie w sprawie zasad wyznaczania zastępców rzecznika dyscyplinarnego (...) we W. do prowadzenia spraw. Zgodnie z § 2 przedmiotowego zarządzenia, powierzenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzenia konkretnej sprawy

w całości lub dokonania poszczególnych czynności następuje według ustalonej kolejności i nie wymaga wydania odrębnego zarządzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego M. M. z dnia 18 stycznia 2017 r. sygn. akt R.D 58/16 o sprostowaniu przez wpisanie prawidłowej daty 5 stycznia 2017 r. zamiast omyłkowej daty 5 stycznia 2016 r. w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S. pod sygn. akt R.D. 58/16 nie budzi wątpliwości z punktu widzenia oczywistości popełnionej w sprostowanym postanowieniu omyłki co do daty, co postanowienie o sprostowaniu wyczerpująco uzasadnia. Za oczywistą omyłkę przyjmuje się bowiem taką, która ma charakter techniczno - pisarski, jej popełnienie nie budzi żadnych wątpliwości, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest efektem nieuwagi a do jej dostrzeżenia wystarczy zapoznanie się z treścią dokumentu, którego dotyczy, które to kryteria oczywistości zachodzą niewątpliwie w sprostowanym postanowieniu o przedstawieniu zarzutów. Omyłka taka może być w każdym czasie sprostowana w trybie art. 105 k.p.k., który to przepis, w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, został prawidłowo w postanowieniu o sprostowaniu zastosowany.

Słuszności przyjęcia w postanowieniu o sprostowaniu oczywistego błędu w dacie wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów nie kwestionuje też skarżący radca prawny, stwierdzając, że jest ono kalendarzowo rozsądne i zasadne.

Zarzuty jakie stawia radca prawny w zażaleniu dotyczą natomiast sprostowanego postanowienia o przedstawieniu zarzutów, a nie zaskarżonego zażaleniem rozstrzygnięcia o sprostowaniu tego postanowienia. Tym samym zarzuty te wykraczają poza granice zaskarżenia postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej.

Zgodnie bowiem z systematyką przepisu art. 427 § 1 k.p.k., znajdującego zastosowanie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym na zasadzie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, odwołujący się w środku zaskarżenia wskazuje zaskarżone rozstrzygnięcie (§ 1in principio) w celu oznaczenia zaskarżonego orzeczenia i zakresu jego zaskarżenia oraz formułuje zarzuty stawiane rozstrzygnięciu, a następnie podaje, czego się domaga jako skarżący (§ 1in fine).

W tych granicach na podstawie art. 433 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę. Na zasadzie art. 465 § 1 i 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych co do zażalenia na postanowienie prowadzącego postępowanie przygotowawcze Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jest nim w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

W zażaleniu obwinionego radcy prawnego jako zaskarżone rozstrzygnięcie wskazane jest postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego M. M. z dnia 18 stycznia 2017 r. sygn. akt R.D 58/16 o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej.

Jednakże ani w petitum ani w uzasadnieniu zażalenia skarżący radca prawny nie stawia postanowieniu temu, jako skarżonemu rozstrzygnięciu, żadnych zarzutów.

Wręcz odwrotnie, sprostowanie w skarżonym postanowieniu daty postanowienia o przedstawieniu skarżącemu radcy prawnemu zarzutów jako przedmiotu tego rozstrzygnięcia skarżący radca prawny akceptuje według przyjętego w rozstrzygnięciu kryterium oczywistości omyłki w oznaczeniu sprostowanej daty.

Domaga się natomiast uchylecia zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego M. M. z dnia 18 stycznia 2017 r. sygn. akt R.D 58/16 o sprostowaniu.

Wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia w sprawie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt R.D. 58/16 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. S. wobec braku zarzutów stawianych

przedmiotowo adekwatnie temu rozstrzygnięciu w zażaleniu, sprawia że na podstawie wskazanych w ramach powyższych rozważań Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przepisów k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k., przy tym wszystkich tych przepisów w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, jest to żądanie bezpodstawne i należało postanowić o utrzymaniu w mocy skarżonego postanowienia.

Odnosząc się natomiast do zarzutów dotyczących niezaskarżonego przez obwinionego radcę prawnego w przewidziany przepisami sposób postanowienia o przedstawieniu radcy prawnemu zarzutów należy stwierdzić, że są one nietrafne.

Nie sposób zatem zakwestionować mocy obowiązującej statuującej m.in. zasady działania zastępców rzeczników dyscyplinarnych uchwały Nr 98/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 września 2015 r. w sprawie zasad działania Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, rzeczników dyscyplinarnych, a także ich zastępców oraz trybu i sposobu wyboru zastępców Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego i zastępców rzeczników dyscyplinarnych wydanej w oparciu o delegację ustawową z art. 60 pkt 9a ustawy o radcach prawnych.

Stąd wykonywanie czynności Rzecznika dyscyplinarnego przy pomocy swoich zastępców uzyskuje egzemplifikację w powyższej uchwale.

Należy tu mieć na uwadze takie chociażby jej postanowienia, jak § 3 pkt 3, który postanawia, że ilekroć uchwała reguluje czynności postępowania dyscyplinarnego wykonywane przez Rzecznika, odnosi się to także do zastępcy. Następnie, Rzecznik wyznacza swojego zastępcę do prowadzenia sprawy w całości lub w części lub zleca mu dokonanie poszczególnych czynności, a wyznaczenie Zastępcy do prowadzenia sprawy, jeżeli nie zastrzeżono inaczej, obejmuje zlecenia podejmowania wszystkich czynności postępowania dyscyplinarnego związanych z tą sprawą /§ 6 i § 8 uchwały/. Podziału spraw do prowadzenia pomiędzy swoich zastępców dokonuje Rzecznik /§ 10 ust. 2 uchwały/.

Dotrzymanie powyższej procedury nie wymaga też prośby Rzecznika o pomoc skierowanej do zastępcy.

Cała uchwała (...) w sprawie zasad działania zastępców rzecznika dyscyplinarnego jest ponadto koherentna z ustawą o radcach prawnych.

Istotnym w niniejszej sprawie jest również fakt, iż na podstawie § 6 Uchwały Nr 98/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 września 2015r., Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. w dniu 26 września 2015r., wydał zarządzenie, którego § 2 stanowi, iż powierzenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzenia konkretnej sprawy w całości lub dokonania poszczególnych czynności następuje według ustalonej kolejności i nie wymaga wydania odrębnego zarządzenia.

Postanowienie o przedstawieniu zarzutów obwinionemu radcy prawnemu w niniejszej sprawie w ramach czynności dochodzenia dotrzymuje wobec powyższego parametrów dokumentu wydanego zgodnie z kompetencjami.

Skoro Zastępca rzecznika wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów, co wynika z jego podpisu pod postanowieniem, a jednocześnie jest ono sygnowane pieczęcią Rzecznika Dyscyplinarnego, to oznacza, że zachowano procedury wykonania czynności Rzecznika przy pomocy jego zastępcy, tak co do poruczenia sprawy, jak i jej prowadzenia na etapie dochodzenia.

Użycie czerwonej pieczętki „Rzecznik Dyscyplinarny” w nagłówku postanowienia ma zatem wobec powyższego określone i istotne znaczenie.

Nie budzi w każdym razie żadnych wątpliwości poprawność postanowienia o przedstawieniu zarzutów z punktu widzenia sporządzenia go przez Zastępcę Rzecznika jako osoby uprawnionej do takiej czynności przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Brak zatem przesłanek prawnych do „wylimitowania z obrotu prawnego” postanowienia o przedstawieniu zarzutów, z tym, że zakres przedmiotowy zażalenia do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie daje podstaw do wyrażenia tego stanowiska w sentencji postanowienia Sądu.

Zażalenie zostało prawidłowo skierowane do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) we W. w ramach trybu przewidzianego w art. 465 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 70² ust. 1 i 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, gdyż na postanowienie Zastępcy Rzecznika przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, a (...) we W. jest właściwy do rozpoznania sprawy obwinionego radcy prawnego ze względu na to, iż obwiniony jest członkiem (...) izby radców prawnych.

Orzeczenie o kosztach oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Na postanowienie na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 426 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. nie przysługuje środek odwoławczy.